

חלק פרק אחד עשר סנהדרין

זמר בכל יום. היה מסדר למועד לע"פ שמדור צפון כומר והוא יגרום לך שחיה לעולם הבא בשמחה ובשירים: **נפש עמל עמלו לו**. מפני שעמל בדורה תורה עומלת לו: **כי אכף עליו פסול**. מפני שהיה משים דברים בפיו תמיד כחוקף שעל התמור לישאל אחרים ולר

לומר שעוסק בשירים ובזמירות תדיר תדיר נעשה זמר כך החזיר על האורה נעשה לו סדרה בפיו: **פורס עומלם** לו. שמחורת עליו ומבטח מתח קונה למשכב לו מעמי תורה וסדרה וכל כך למה מפני שאכף עסקך פיהו על דברי תורה: **דרופסקי**. ערתינו לומר כל האופן לעמל נכרא: **פופים** לדברי. אשריו למי שזכה והיה עמלו וטורח בבורה **לען** דרופסקי: כים ארוך שמשמין בו מעות כל האופן נרחקין הם לקבל ולהכניס דברים, אשריו למי שזכה ונעשה נרחק לתורה: **לומד טורס** לפרקים. ואינו לומד תדיר תדיר כמי שאינו לו אשה וכוטל פעמים זו פעמים זו: **שנאמר כי נעים כי פספרס**. אימתי השמרם בכספק [בזמן] שיטוט יחדיו על שפתך: **לא סיס לו נפסל לכותב**

לא סיס לכותב לומר פסול. בתמיה דבר שאינו לרדף הוא וכן היה מלגלג ואומר שכתב משה שלא ללמד ולקמה מפרס דהייט מגלה פנים בתורה: **וילך ראובן וגו'**. והייט נמי שלא ללמד: **כפני פסול**. בתנא בלא שום האלה היה חוטא: **פלפוס** בלא פסול. שר גדול אלא שאינו מעטור וכיון דממעט היתה אחות מלך ודאי בת מלך היא: **פופים** שפטים עשסם לראוס וו. לבני אברהם יצחק (ויטקב) שכן יראי שמים ולא אהיה נכרת לאומה אחרת ולקך נעשים פילגס לאלופו בן עשו

אדם נשאל נכרא
חיות חזרה
ויטקב דבר תורה

הוא נשאל במה
ואומר שאלו
חיות

הסדר ב' הפסוקים
נראה ש
[נכתב קה]

הוא נשאל
הוא נשאל

זמר בכל יום. היה מסדר למועד לע"פ שמדור צפון כומר והוא יגרום לך שחיה לעולם הבא בשמחה ובשירים: נפש עמל עמלו לו. מפני שעמל בדורה תורה עומלת לו: כי אכף עליו פסול. מפני שהיה משים דברים בפיו תמיד כחוקף שעל התמור לישאל אחרים ולר

זמר בכל יום אמר רב יצחק בר אבדימי מאי קרא? שנאמר נפש עמל עמלו לו כי אכף עליו פיהו הוא עמל במקום זה ותורתו עומלת לו במקום אחר אמר רבי אלעזר כל אדם לעמל נברא שנאמר אדם לעמל יולד איני יודע אם לעמל פה נברא אם לעמל מלאכה נברא כשהוא אומר כי אכף עליו פיהו הוא אומר לעמל פה נברא ועדיין איני יודע אם לעמל תורה אם לעמל שיחה כשהוא אומר לא ימוש ספר התורה הזה הוא מפיך הוא אומר לעמל תורה נברא והיינו דאמר רבא בלוחו גופי דרופתקי וינהו שבי לדוכי דהוי דרופתקי דאורייתא ונראף אשה חסר לב אמר ריש לקיש והשני הלומד תורה לפרקים שנאמר כי נעים כנס תשמרם בביתך וכונו יחדיו על שפתך תיר

הנפש אשר תעשה ביד רמה זה מגשה בן חוקיה שהיה יושב ודורש בהגדות של דופי אמר וכו' לא היה לו למשה לכתוב אלא ואחות לומן חמנע, וחמנע היתה פלגש לאליפו יילך ראובן בימי קציר חמים וימצא דודאים בשדה יצאה ב"ק ואמרה לו תשוב באחיק תדבר בן אכף תתן דופי אלה עשים והחרשתי דמית היות אהנה כמנה אוכיחה ואערכה לעיניך ועליו מפורש בקבלה הוי מושבי העון בחבלי השוא וכעבות העגלה חסא ומאי כעבות העגלה יאר אמר יצר הרע בתחלה דומה לחוט של כוכביא ולבסוף דומה לעבות העגלה

אלוף לומן אלוף חמנע וכל אלוף מלכותא בלא תאגא היא בעיא לאיגוריי באתה אצל אברדם יצחק ויעקב ולא קבלוה הלכה והיתה פילגש לאלופו בן עשו אמרה מוטב תהא שפחה לאומה זו ולא תהא גבירה לאומה אחרת נפק מינה עמלק דצערינהו לישראל מאי מעמא דלא איבעי להו לרחקה יילך ראובן בימי קציר חמים אמר רבא בר יצחק אמר רב מכאן לצדיקים שאין פושטין ידיהן בגול וימצא דודאים בשדה מאי דודאים אמר רבי יברוח לוי אמר סיגליר ונתן אמר סיבסוך [סביסקין]: אמר אלכסנדר כל העוסק בתורה לשמה משים שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה שנאמר או יחוק כמעווי ועשה שלום לי שלום יעשה לי אמר כאילו בנה פלטרין של מעלה ושל מטה שנאמר ואשים דברי בפיה ובצל ידי כסיתיה לבצע לנמוע שמים וליסוד ארץ (אמר ריש לקיש) [בא יתגא אמר] אף מגין על כל העולם כולו שנאמר ובצל ידי כסיתיה וכו' אמר אף מקרב את הגאולה שנאמר ולאמר לציון עמי אתה אמר ריש לקיש כל המלמד את בן חבירו תורה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאן שנאמר ואת הנפש אשר עשו בחרן [אליעזר] אומר כאילו עשאן לדברי תורה שנאמר ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם אמר רבא בן איילן עשאן לעצמו שנאמר ועשיתם אותם אל תקרי אותם אלא אתם אמר רבי אבהו [ב] כל המעשה את חבירו לדבר מצוה מעלה עליו הכתוב (ה) כאילו עשאה שנאמר וכמך אשר הכית בו את היאר וכי משה הקהו והלא אתהן הברו אלא לומר לך כל המעשה את חבירו לדבר מצוה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה: אפיקורוס: רב ור

תנינא אמרי תרויהו זה המבוה ת"ח רבי יתגא ור יהושע בן לוי אמרי זה המבוה חבירו בפני ת"ח בשלמא למ"ד המבוה חבירו בפני ת"ח אפיקורוס הוי מבזה תלמיד חכם עצמו מגלה פנים בתורה שלא כהלכה הוי אלא למ"ד המבוה חבירו בפני ת"ח אפיקורוס הוי מגלה פנים בתורה כגון מאי אמר רבא בן איילן עשאן לעצמו שנאמר ועשיתם אותם אל תקרי אותם אלא אתם אמר רבי אבהו [ב] כל המעשה את חבירו לדבר מצוה מעלה עליו הכתוב (ה) כאילו עשאה שנאמר וכמך אשר הכית בו את היאר וכי משה הקהו והלא אתהן הברו אלא לומר לך כל המעשה את חבירו לדבר מצוה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה: אפיקורוס: רב ור

היה מורע יצחק: לריקס. מתחא כפי השכינה שהיה להם לגיירה: בימי קציר פנים. לאחר שקלרו השדה שהכל ראשין ליכנס בתוך שדה חביתן: יברוסי. כדמחרגמין ולא יתפרס מאי היא: פניגלי וסביסקי [וספסוך]. מינין אחרים פניגלי עוקרי עשבים והוא ממזיז בשמים תורה אור ולאמרי על ארון עשבים קרי כבלי

זמר בכל יום אמר רב יצחק בר אבדימי מאי קרא? שנאמר נפש עמל עמלו לו כי אכף עליו פיהו הוא עמל במקום זה ותורתו עומלת לו במקום אחר אמר רבי אלעזר כל אדם לעמל נברא שנאמר אדם לעמל יולד איני יודע אם לעמל פה נברא אם לעמל מלאכה נברא כשהוא אומר כי אכף עליו פיהו הוא אומר לעמל פה נברא ועדיין איני יודע אם לעמל תורה אם לעמל שיחה כשהוא אומר לא ימוש ספר התורה הזה הוא מפיך הוא אומר לעמל תורה נברא והיינו דאמר רבא בלוחו גופי דרופתקי וינהו שבי לדוכי דהוי דרופתקי דאורייתא ונראף אשה חסר לב אמר ריש לקיש והשני הלומד תורה לפרקים שנאמר כי נעים כנס תשמרם בביתך וכונו יחדיו על שפתך תיר

הנפש אשר תעשה ביד רמה זה מגשה בן חוקיה שהיה יושב ודורש בהגדות של דופי אמר וכו' לא היה לו למשה לכתוב אלא ואחות לומן חמנע, וחמנע היתה פלגש לאליפו יילך ראובן בימי קציר חמים וימצא דודאים בשדה יצאה ב"ק ואמרה לו תשוב באחיק תדבר בן אכף תתן דופי אלה עשים והחרשתי דמית היות אהנה כמנה אוכיחה ואערכה לעיניך ועליו מפורש בקבלה הוי מושבי העון בחבלי השוא וכעבות העגלה חסא ומאי כעבות העגלה יאר אמר יצר הרע בתחלה דומה לחוט של כוכביא ולבסוף דומה לעבות העגלה

אלוף לומן אלוף חמנע וכל אלוף מלכותא בלא תאגא היא בעיא לאיגוריי באתה אצל אברדם יצחק ויעקב ולא קבלוה הלכה והיתה פילגש לאלופו בן עשו אמרה מוטב תהא שפחה לאומה זו ולא תהא גבירה לאומה אחרת נפק מינה עמלק דצערינהו לישראל מאי מעמא דלא איבעי להו לרחקה יילך ראובן בימי קציר חמים אמר רבא בר יצחק אמר רב מכאן לצדיקים שאין פושטין ידיהן בגול וימצא דודאים בשדה מאי דודאים אמר רבי יברוח לוי אמר סיגליר ונתן אמר סיבסוך [סביסקין]: אמר אלכסנדר כל העוסק בתורה לשמה משים שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה שנאמר או יחוק כמעווי ועשה שלום לי שלום יעשה לי אמר כאילו בנה פלטרין של מעלה ושל מטה שנאמר ואשים דברי בפיה ובצל ידי כסיתיה לבצע לנמוע שמים וליסוד ארץ (אמר ריש לקיש) [בא יתגא אמר] אף מגין על כל העולם כולו שנאמר ובצל ידי כסיתיה וכו' אמר אף מקרב את הגאולה שנאמר ולאמר לציון עמי אתה אמר ריש לקיש כל המלמד את בן חבירו תורה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאן שנאמר ואת הנפש אשר עשו בחרן [אליעזר] אומר כאילו עשאן לדברי תורה שנאמר ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אותם אמר רבא בן איילן עשאן לעצמו שנאמר ועשיתם אותם אל תקרי אותם אלא אתם אמר רבי אבהו [ב] כל המעשה את חבירו לדבר מצוה מעלה עליו הכתוב (ה) כאילו עשאה שנאמר וכמך אשר הכית בו את היאר וכי משה הקהו והלא אתהן הברו אלא לומר לך כל המעשה את חבירו לדבר מצוה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה: אפיקורוס: רב ור

תנינא אמרי תרויהו זה המבוה ת"ח רבי יתגא ור יהושע בן לוי אמרי זה המבוה חבירו בפני ת"ח בשלמא למ"ד המבוה חבירו בפני ת"ח אפיקורוס הוי מבזה תלמיד חכם עצמו מגלה פנים בתורה שלא כהלכה הוי אלא למ"ד המבוה חבירו בפני ת"ח אפיקורוס הוי מגלה פנים בתורה כגון מאי אמר רבא בן איילן עשאן לעצמו שנאמר ועשיתם אותם אל תקרי אותם אלא אתם אמר רבי אבהו [ב] כל המעשה את חבירו לדבר מצוה מעלה עליו הכתוב (ה) כאילו עשאה שנאמר וכמך אשר הכית בו את היאר וכי משה הקהו והלא אתהן הברו אלא לומר לך כל המעשה את חבירו לדבר מצוה מעלה עליו הכתוב כאילו עשאה: אפיקורוס: רב ור

[כל כחומר
הוא יפה נכרה
בשלים סוף דף
שניה: פ"ט פ'
חלה ומחוקק]
[י"ל אמר]

הגרות
הביח
(ה) נמי כאלו
שאר שאלות
ומי וכו'
כאלו עשאו:
מבואר
וגו' ע"פ
הוא נשאל
הוא נשאל

הוא נשאל
הוא נשאל